

In Memoriam

Op 27 juni jl. is Ans Antonisse overleden; ze was juist 85 jaar geworden. Toen ik haar een dag eerder in het ziekenhuis opzocht was ze heel goed en hadden we een fijn contact samen. Ans was een bijzondere vrouw, helemaal ingesteld op de natuur, waar ze niet alleen veel van wist, maar ook veel van kon vertellen.

Vanaf 1970 was ze lid van de Vogelwerkgroep, na Truus Bloem het eerste vrouwelijke lid. Enige jaren maakte ze deel uit van het bestuur en ook in de Natuurbeschermingscommissie was Ans vertegenwoordigd. Jaren heeft ze in het landgoed Elswout, dat haar zeer dierbaar was, de vogels geïnventariseerd en excursies geleid. Hoogtepunten voor Ans waren in het vroege voorjaar de zang van de Grote Lijster en vooral ook die van de Boomleeuwerik met zijn jubelende klanken.

Ans was een actief en vooral geliefd lid van de VWG, die een grote rol in haar leven speelde. Met haar grote wilskracht ging ze overal naar toe, veelal op de fiets. Ze genoot van de kampjes in het voorjaar, waaronder het kampje op "De Lange Paal" op Vlieland, bij Haaksbergen en in andere terreinen, altijd onder leiding van Cor de Groot, met wie ze veel heeft opgetrokken. Ook de dagexcursies waren haar dierbaar, zoals de jaarlijkse ganzentocht naar Friesland. Op 30 april van dit jaar was de Vroege Vogel-excursie in de Kennemerduinen, waar Ans nog eenmaal de zang hoorde van alle uit hun winterverblijf teruggekeerde vogels. Dit was een belevenis die ze niet meer vergeten kon.

18 april 1972 mocht ik Ans voor het eerst ontmoeten in Elswout, waar ze mij de eerste vogelzang leerde kennen. Vele jaren hebben we samen geïnventariseerd, vooral in de Amsterdamse Waterleidingduinen. Wat heb ik veel van haar geleerd. Ook andere "nieuwe" leden van de VWG hebben veel van haar grote kennis van de natuur, vooral van vogels en planten, mogen opsteken. We zijn dankbaar dat Ans er was -in de Vogelwerkgroep-, dat ze er was in het leven van velen die haar dierbaar waren, dat ze ook in mijn leven mocht zijn.

An Vaandrager-Havinga